

מסורת הש"ס

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ה.

עין משפט
נר מצוה

מז א מיי פ"א מהל' גירושין ה"א ד סמנ עשין מה שנתן לה ע"י ק"ל:
יז ב ג מיי פ"א מהל' גירושין ה"א ד סמנ עשין מה שנתן לה ע"י ק"ל:
יח ד ה מיי פ"א מהל' גירושין ה"א ד סמנ עשין מה שנתן לה ע"י ק"ל:
יט ו ז מיי פ"א מהל' גירושין ה"א ד סמנ עשין מה שנתן לה ע"י ק"ל:

תורה אור השלם

- 1. ואם נאלץ נא את השהה המקדש אתו וק"ל חמשה ספק ע"י ע"י ק"ל וק"ל לה:
2. ויצאה מביתו וק"ל דברים כ"ב:
3. כי יקח איש אשה ובעלה ויהיה אם לא יקח אתה וק"ל חמשה ספק ע"י ע"י ק"ל וק"ל לה:
4. וכן פי' וק"ל נפש ק"ל ספ"א הוא יאכל בו וק"ל חמשה ספק ע"י ע"י ק"ל וק"ל לה:

תוס' ר"י הוקן

חופה קונה. קנין דארוסין אדם מטהר לחופה לטעם קדושתו. חופה, שמייהחייב שנייה בלא ביאה. שאינו גומר. לירושל' ולטעמא לה.

מוסף רש"י

שטר שאין פודין בו הקדש. בשטר חוב שיש לו על אחר למקדו לכתן (כתובות ק"ב. ועי' ר"ש דחש"י) שטר שאין פודין בו. הקדש ומע"ש צרכות נפקא לן בצרכי ט' צבור למטה דלמיני צהו כסף. הקדש דכתיב ונתן הכסף וקם לו. ומע"ש דמיני ולת הכסף דכ' שיש בו זריה ויטעו מעטע שיש בו זריה ויטעו מעטע כסף (ד' קט"ו ט"ז). ונתן הכסף וקם לו. ואלו הנקטק יגאל את ביתו ויפך ממשיט כסף ע"י ע"י ויהי לו (ויקרא ט"ו ט"ז) ודכתיב ויפך ממשיט כסף ע"י ע"י וקם לו (שם ספוק י"ט) וקדושין קדושין שמהו צהו עמנה לבעל (ג' ט"ז). מה הויה בכסף. כשהויה עמנה לאש אפטר בכסף דנפקא לן בקדושתו קדשה קדשה מערה ע"י ע"י (ט"ז ט"ז). קטיגור יעשה סניגור. קטיגור שנתן סניגור אויב מלין יוצא (מגנה ג'). טיבועא מיהא חד הוא. ואין יכיר הפסד צנייה (ש"ר ט"ז). מה הויה בזה. וק"ל חמשה ספק ע"י ע"י ק"ל וק"ל לה:

ומניין שאף בשטר. ומק"ו דלמה העברה שאין נקנית צדיקה ונקנית נשטר ליכא למימר חדא משום דלמה גופה מדאיתקא לאחרת נפקא לן לקמן (דף ט"ז). ואפילו לרב סהלא דיליף לה מלא תלא כאלת העדים אצל נקנית היא צקנין העדים איכא למיפטר דלעיל שכן יוצאה צכסא לע"ל וליכא למילף דלרב סהלא אצל נקנית צדקה כזכ"ל:

ומה כסף ששטר פודין בו הקדש ומעשר ואינו מוציא ואפ"ה מכניס שטר ששטר שאין פודין בו הקדש מוציא אינו דין שרכנים ו"ל דחומרא הכתובה צכסוק אין להכניס צק"ו דודאי חומרא של צכסוק יתנה להשים צק"ו אצל הכתובה יש לנו לומר שהיא הגורמת מעלה ואת וימלא ק"ו מקרקעות שאין מוציאות אפ"ה מכניסות פ"י דלדס יכול לקדש אשה צכרקע ו' ואינו מתגרשת צכרקע והתם ליכא למיפטר שכן פודין בו הקדש ו"ל דליכא למיפטר * מה לקרקע שכן קונין מטלטלין אגבן תאמר בשטר ואת מטלטלין ויכחו שאין קונין אגבן ואין מוציאות ומכניסות אף אני אביא שטר ו"ל מה למטלטלין שכן פודין בו הקדש. מה הויה בכסף אף יציאתה בכסף. ולענין צדיקה ליכא למימר מה הויה צדיקה אף יציאתה צדיקה שלהתרחק ממנה הוא מגרשה ועוד משום שמהל צה ערות דבר רגיל לגרשה וזו יש לו לפרוש:

סניגור יעשה קטיגור. ואת א"כ היי קאמר לעיל מה לאמה העברה שכן יוצאה צכסוק וזין הוא שמהל נקנית צכסוק אדרבה גריעותא דלין קטיגור נעשה סניגור ו"ל דצדמה העברה ליכא למימר הכי לפי שמתחלה שאנייה מוכרה לשפחות הוא מקבל הכסף מן האדון א"כ כשהוא רואה לפדות דין הוא שיקבל האדון הכסף אצל אש שמקדש אשה הכל צה על ידו צין הקדושין צין הגירושין והתם שייך למיפטר יאמרו כסף מכניס וכו':

קאי בגירושין מבעט גירושין. ואין צכסוק לומר קאי בצמיכה וממעט צכתיבה דפשטא דקרא משמע שאל לומר דוקא צכתיבה דקרא דקאמר אש על תמנאל קון צענינו וכתב לה משמע דוקא צה הענין:

על מנת שלא תלכי לבית אביך חופה

כסף לשם גירושין ולומר הרי את מקדשתו צו, בדרך שנתן בקדושתו ואלו הרי את מקדשתו צו (ג' ט"ז). לעולם אין זה כריתות. שהרי כל ימיה קטורה צו (ג' ט"ז). מתמנע מלמנותו ין ומלאו וזין זה הצלה (ש"ר ט"ז). מתמנע מלמנותו צריכה לעמוד אצל אביה שאין מפרדין אלא מות עד ויש המטהר קטורה צו (ג' ט"ז). כל שלשים יום הרי זה כריתות. מול שתי דבני הצלה קן לקוף שלשים יום ומתרת מול לאש אחר (ע"י ט"ז). ואלו מקיים התנאי (ג' ט"ז). חופה קונה. אש מסרה (לה) אביה למופה לשם קדושתו (לע"ל ט"ז). שמה ומיגור לה. כוס. על שרומה (כתובות ט"ז).

שטר שאין פודין בו הקדש. אש כתב לגזר שטר על מעות פדיון הקדש אין הקדשו פדיו דבעינן ונתן הכסף וקם לו"ש: **האי שטר לא חוד והאי שטר לא חוד.** צה כתוב לשון כניסה וזה מפורש לשון יציאה: **האי כספא לחוד.** כשהוא נותנו מפרש על מנת מה הוא נותנו: **חד הוא.** אינו נאמר צמוכו אש להוציא אש להכניס: **וכי צמוכו אש וממעט קידושין.** צממיה: **ולר' יוסי הגלילי דמפיק ליה להאי וכתב דרשא אחרת.** צפ"צ דגיטין (דף כ"א): **לדבר הכורה.** שיהא הספר מצדילן ולא שיהא צו תנאי האוגדן: **אין זה כניסות.** שכל ימיה היא נאגדת צו לקיים תנאי זה מחמתו: **הרי זה כניסות.** אפילו מול דהיא מקיים תנאו ותלך שאפשר דצריס הללו לצל לדי הדלה: **מכרס כניסות.** דהוה מלי למכתב ספר כרת דמשמע ספר כורתה והן דרשא אחרת מיימורא דלישנא: **חדא מחדא לא אפיקו ר'.** הכי קשיא ליה האי תנא דלעיל דפריך צבולו והלא דין הוא והדר דלא אמו מלינא ואכרייה הללו למה לי קרא צבולו נהי דחדא מחדא לא אפיקו תיתי חדא מחרתי צמה מלינו והכל דהשוה צבולן שקונין צעלמא וקונין כאל אף אני אביא את השלישי שהרי כולם קונים צמקוס אחר כסף ושטר קונה צדמה העברה דלמקמן (דף ט"ז): **צדיקה קונה ציממה:** כסף וצדיקה הנאמן מרובה. אצל שטר אינוסין אין צו לה שום הנאה שהרי אין כתוב צו אלא הרי את מקודשת לי: **קנין מרובה.** שקונין קרקעות ועדים: **צע"כ.** צדיקה קונה ציממה צע"כ דנפקא לן ציממות (דף ט"ז): **מוציאה פ'.** וכן שטר מוציא את האשה צע"כ מצעלה: **ואינו העברה צע"כ.** שאנייה מוכרה שלא מדעתה: **כסף שאינו מאכיל צרומה.** אש נתארסה לכהן כדמתן צכמזות (דף ט"ז): **אין האשה אוכלת צמזומה עד שתכנס לחופה:** שאינו גומר. להוציאה מרשות אביה למעשה ידיה ולירושל':

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.

א. וקשה דפרכא רב אש בעיקרא דדינא מה לאמה העברה שכן יוצאה בכסף לא אפיקא איה לגבי דין שטר אלא מכניס לכסף שכן מוציא מכניס וכו' ואינו למימר דפירכא היא לגבי דין שטר נמי ויקרא וחומרא שטר וה"ק מה לאמה העברה שצמינו קולא ביציאתה שצווצאה בכסף לפיכך נקל בכניסתה לקנות בכסף או בשטר תאמר ב"ד וכו'. נמצא. ב. דהיינו המקנה. מוס' ה"ל"ש. ג. שהוא הקונה. ד. דמסתבר. ה. כיון שנתנה לו תורה חשיבות וכו' כמו כן יתן בו חשיבות אחר (מק"ו). אבל החומרא שאנו אומרים מסבירא כמו היה דשן ורגל לא אילמא כולי האי וכוין דלא אנוני בני חומרות להא לתת לר' אנוני נמי למילתא אחרת. מוס' ה"ל"ש לעיל דף ד' ד"ה מה לעמא. (ובזה הוא מתירן קדושת תוס' לעיל ד"ה מה ליבמה. ח. דכמו שפכורה מלאכתה בדמים דין הוא שחבורו תפסי מלאכתה בדמים. וק"ל ה"ל"ש. ו. מתגרשת. מוס' ט"ז. ו. ולא ברוב אחר. מוס' ה"ל"ש. ח. שהויה בתו של שם. מוס' סוכה ט"ז. ד' ע"י. ט. לפי שדוה הדרוה. מוס' ה"ל"ש. ט. דאמרין בשעת מיתתו של ר"א נכסו ארבעה זיקים להשיב על דבריו ו' טרופת ר"י הגלילי ו' אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי ענה' ו' אלעזר בן עזריה ורבי אידן כרת כריתות לא דרשי וזן ורבי טרופת רבי ויסי הגלילי ורבי עקיבא. מוס' י"ד. ב. בשם אחי ה"ר יצחק. מוס' ה"ל"ש לל"ן ע"כ. ל. שידו כיהו ועדיפא מיהו. נמצא. מ. דכיון דקטנה היא ואינה ברשות עצמה ואביה בעל דבר וחמכר נעשה מדעתה הוא לא חשבו בעי"כ שפירש קטנה אביה וכתב את אביה דעת מקנה ומדעתה לא איכפת לן. יע"כ. נ. שפירק מכירה זו לשפחות היתה ועל דעת שפחה קיבל אביה כסף זה אבל שטר וביאה איתנה בעיקר אישות בעל כרחו שטר בגירושין וביאה ביממה. יע"כ. ס. דאין סהוי דמינה ניהא לה וכו' (ואפילו) מסרה למנוול ומוכה שחין ואפ"ה שפוחרת וצווחת מסתברא דאף זו מינה ניהא לה כדרייל דאמר טוב למיבא טן דו מלימיה ארמלו. רצ"כ.